

המשך סעיף ב:

עיקר הסעיף

5. המקרים שמותר להעלות בשר וחלב על שולחן

אחד - וסימן למה שבא שרק:

הרחבה לסעיף

המקרים שמותר להעלות בשר וחלב על שולחן אחד,

וסימן למה שבא שרק:

למה:

ל - לא מכירים - אנשים שלא מכירים זה את זה (סעי' ב).

מ - מודרים - אנשים שמודרים הנאה זה מזה,

[מותר להם להעלות בשר וגבינה על שולחן אחד כיון ששונאים זה את זה (פתי"ש ג)].

ה - היכר - אנשים שמכירים ועשו היכר ביניהם (סעי' ב).

שבא:

ס - סודר - שולחן שסודר עליו את התבשיל (סעי' א, ועיי' כה"ח ח).

ב - בושה - אנשים שמתביישים זה מזה ולא יאכל אחד משל חברו (ש"ד ג).

א - אחרים - אם גם אנשים אחרים אוכלים על אותו שולחן, מותר אף שלא עשו היכר (פתי"ש ד).

שרק:

ש - שאר איסורים - כגון נבלה, מותר להעלות על שולחן שאוכל בו, מכיון שהאנשים בודלים את עצמם מנבלות (ש"ד ג).

ר - רחוקים - כשיושבים רחוק זה מזה, מותר אף שאין היכר ביניהם (בי"ח, פתי"ש ג).

ק - קפידה - מה הדין באנשים מכירים, שמקפידים זה על זה?

ש"ע, ש"ד (ד) וט"ז (ב) - אסור (בדומה לאחים).

מהרש"ל - מותר (מכיון שהגמ' אסרה דווקא באחים, ולא בשאר אנשים שמקפידים זה על זה).

לקוט יוסף (סי' פח סעי' כב) - מי שאכל בשר שצריך לשהות שש שעות לאכילת מאכלי חלב, מותר לו להסב על שולחן שאוכלים שם אחרים גבינה, ולאכול שם פירות וכדומה, ואין לחוש שמא יושיטו לו גבינה (וכן במשבי"ז ס"ק ב, ובפתי"ש ד).